

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. II. De peccatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Punctum III.

Considera I. Quid potissimum hæcenus te impediverit, non minus finem tibi in Religioso vel Ecclesiastico statu præfixum consequi toto animi conatu nitereris, an non exigua de vocatione bonisque in statu tali contentis æstimatio? an non defectus seriæ resolutionis, quâ resolvere te debebas, ad mundum ejusque vanitates penitus abnegandas, Christi-que jugum suave suscipiendum? an non neglecta consideratio finis, propter quem sub Religionis tuæ vel Ecclesiæ vexillum convolâsti?

Considera II. Si, ut quietem corpori concedas, omnia, quæ eam impedire possunt, tam sollicitè removes, quanto magis, ut jugem animo tuo quietem in hac etiam vita concilies, prædicta impedimenta omni studio removeere debeas. O si aliquando (ut cum Horatio loquat) frigida curarum fomenta relinquere posses; quò te cœlestis sapientia duceret, iras. Hoc opus, hoc studium, constanti pectore versa.

Considera III. Quibus medijs dicta impedimenta removeere velis, videlicet dignitatem, felicitatèque tui status frequenter & accuratè perpendendo, sæpius quoque illud S. Bernardi tibi accinendo: Bernarde: ad quid venisti? atque adeò generosam tandem resolutionem concipiendo non prius quiescendi, donec à Mundo, rebúsque omnibus creatis avulsus, soli Deo tuo totus adhæreas. Verbo: illud deinceps in ore, animoque erit perpetuò: *aut mori, aut sanctum fieri.* Colloq. ad Christum.

MEDITATIO II.

DE PECCATIS.

Punctum I.

Considera I. Quantum malum sit vel minimum peccatum veniale, quòd scilicet sit majus malum omnibus penuriis, opprobriis, morbis, tormentis, & ipso inferno, unde communis est sententia Doctorum, neque pro omnibus à se, & toto Mundo avertendis malis vel minimum peccatum veniale licitè perpetrari posse; quàm ipsam gravitatem clariùs perspicias ex gravitate pænæ, quâ Dominus DEUS peccatum

eatum veniale punire consuevit; cum enim minimo peccato veniali maxima, saltem Purgatorij pena debeat, & hoc juxta D. Thomam, & aliorum Doctorum sententiam graviter fit omnibus penis totius mundi collectivè sumptis, facile comparer, valde displicere debere DEO peccatum veniale, quod tam gravibus penis castigat; Quis enim si videret Sponsum alicujus Regis charissimam jussu ipsius Regis forcipibus iniuriari, & postea in ardentem rogam aut fornacem injici, judicaret leve esse erimen, ob quod tali supplicio afficeretur? Ergo leve ducat veniale peccatum, propter quod à DEO charissimas sibi Sponsas tam gravibus Purgatorij penis adjuvari credit?

Considera II. Si unicum peccatum veniale tam grave & DEO tantopere displiceat, quantum damnatum tibi amebunt hactenus, quantumque à DEO averterint, tot ramosque vitia peccata venialia à te per totam vitam commissa?

Considera III. An non summopere ex hoc capite embecere, dolere, & gravissimum erga peccata venialia obum concipere, omnique conatu ea deinceps evitare debeas? Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Si peccatum veniale tam grave malum est, quam grande malum debeat esse peccatum mortale, quod omnia peccata venialia collectivè accepta longè superat, ita ut juxta communioem Theologorum sententiam nulla creatura pro illo satisfacere possit. O si aliquem Regem ad iratum cerneremus, ut nec per Aulicos, nec per ipsam Regnam placari posset, quam grave censeremus crimen, pro quod adeò offensus fuisset; quam gravem ergo oportet esse peccati mortalis gravitatem, quæ adeò nobis offensum DEUM reddit, ut nec omnium Sanctorum & Angelorum intercessio, nec profusus tot Martyrum sanguis, nec ipsius caelestis Reginae intercessio placare eum potuerint, sed necesse fuerit ipsum DEUM de Cælo descendere, & pro tali peccato satisfacere.

Considera II. Si Aulici terrenorum Principum tam studiosè cavent, offensas etiam leviores Principum, ob quas tamen fortè non nisi speciales aliqui favores eis negantur, ut

officia & dignitates jam collatae auferuntur, aut omnino in corporalis eripitur, quanto maiori industria evitare de-
beas peccatum quodvis mortale, per quod tam gravem offen-
sam incurris illius Domini, à quo tota corporis & animæ Fe-
licitas dependet, & qui tam gravibus tormentis utrumque
torquere, & quidem per totam æternitatem solet.

Considera III. An hactenus hanc veritatem sufficienter
perpenderit, & quomodo deinceps saltem gravitatem peccati
mortalis magis æstimare, & studiosius illud non ipse modò
evitare, sed alios etiam ad illius fugam incitare velis. Col-
loquium ad E. V. sine macula conceptam, rogando demisè,
ut perfectum tibi cuiusvis peccati odium, atque à DEO im-
maculati animi gratiam impetrare dignetur.

Punctum III.

Considera I. Quantopere ij, qui gratiâ alicujus Principis
terreni exciderunt, non modò laborent, ut amissam recupe-
rent, sed etiam occasiones omnes novæ offensæ, causâsque ad
eam impellentes fugiant. quanto item fervore se Principis
obsequiis impendant, ut priores offensas fidei servitio com-
pensent, seque in principis favore firmiter stabiliant.

Considera II. Quanto magis peccator laborare debeat, ut
cum Summo DEO in gratiam redeat; quanto item studio om-
nes peccandi occasiones devitare, quanto fervore divino
servitio, & mandatorum observationi se impendere debeat,
ut favorem tanti domini in hac & altera vita constanter ex-
petiri possit.

Considera III. Quænam hactenus potissimæ fuerint cau-
sæ & occasiones, per quas in tot tantâque peccata præcipita-
tus fuisti, an non concupiscentia voluptatum, aut honorum?
quo ergo medio eas deinceps removeere debeas, & velis. Col-
loquium ad Christum crucifixum, pro peccatis nostris mor-
tuum, cum congruis affectibus. Aliud item ad æternum Pa-
trem deprecando per merita Christi, ut te Filium suum pro-
prium suscipere, & stola primæ gratiæ suæ induere dignetur.

CONSIDERATIO
DE SENSUUM CUSTODIA.

Pro prima Die.

Punctum I.

Examina te 1. Quomodo custodias oculos, cavendo ab aspectu non necessario Mulierum, Puerorum formosorum, proprii corporis, morum alienorum, Rerum curiosarum.

Examina te 2. Quomodo custodias aures ab Auditu sermonum noxiorum (ut sunt detractiones, murmurationes) Levium (ut sunt Ludicræ, & parum Religiosæ facciæ, ut narratiunculæ) impertinentium (ut sunt nova de bellis, & liisve variarum Regionum gestis aut eventibus) suavis sunt Musica, Instrumenta extra Templum, & profanæ Concoctiones) periculorum (ut sunt colloquia cum Mulieribus, vel formosis Juvenibus.)

Examina te 3. Quomodo custodias Gustum, cavendo ne præproperè (id est extra tempora prandij & Cænz) nimis ardentè & lautè (id est, deliciores cibos appetendo) fastidiosè (id est, condimenta ciborum inordinate, & voluptuosi tantum causâ adhibendo) comedas aut bibas ?

Examina te 4. Quomodo custodias Odoratum à nimia delectatione hausta, ex floribus, variis suffribus, Balsamo, Moscho, Unguentis ?

Examina te 5. Quomodo custodias Tactum ab illicita & sensuali contrectatione Mulierum, Puerorum, Tuipsum, Bestiarum, aliarum rerum mollium.

Punctum II.

Perpende motiva ad sensuum accuratam custodiam, incontinentia. Primum est. Quia per sensus malè custoditos oritur concupiscentia, & per hanc peccatum, si ergo domum tuam claudis, ne ingredi possit, qui tibi aut domesticis nocet, cur non magis claudes portas sensuum, per quas concupiscentia, & cum hac malorum maximum, scilicet peccatum ingreditur.

Secundum est. Quia per sensuum custodiam amor Animæ erga DEUM mirè declaratur, illàque vicissim à DEO singulariter amari meretur; id ut clariùs cognoscas, Finge Sponsam Regis à variis Procis ad adulterium sollicitari, quorum unus preciosas imagines, alter jucundissimam Musicam, tertius splendidissimum convivium, quartus odores suavissimos, quintus dulcissima oscula in præmium promittat; quos tamen omnes ipsa generosè repellat, asserens se omnia hæc dona longè excellentiùs in suomet Sponso possidere; an non hanc Sponsam, si Sponsus ejus hoc certamen in occulto arbitretur esset, mirè recreaturam Sponsum suum, ejùsque amorem sibi demerituram putas? atqui idem facit Anima sensus suos severè custodiens; cur ergo non similem amorem à Sponso suo DEO exspectet?

Tertium est. Quia sensuum custodia est Mater orationis, & consolationum cælestium, uti experientia quotidiana confirmat.

Punctum III.

Inquire media ad hanc custodiam procurandam apta: Primum est, ut frequenter & accuratè perpendas conditiones voluptatum carnalium, quæ sequenti disticho explicantur.

*Noxia, & ana, brevis, falsa est, turpisque voluptas,
Ferre solet solus, gaudia vera DEVS.*

Secundum est. Ut supra singulorum sensuum custodiam aliquot diebus aut hebdomadibus examen particulare facias.

Tertium est, ut, ubi sensum aliquem ad voluptatem ex rebus creatis hauriendam incitari advertis, mox eidem meliorem aliquam voluptatem ex ipso DEO petitam obijcias, quæ in finem juvabit quasdam jaculatorias preces in promptu habere, quarum aliquæ Generales sint pro omnibus sensibus, aliquæ particulares pro aliquo duntaxat sensu; Generales esse possunt: quis ut DEUS? DEUS meus & omnia; Renuit consolari Anima mea, memor fui DEI, & delectatus sum. Delectare in Domino, & ipse dabit tibi petitiones cordis tui. JESUS Sole serenior, & Balsamo suavior, omni dulcore dulcior, & cunctis amabilior.

Particulares esse possunt pro Visu, Quid mihi est in cælo, & à te, quid volui super terram? Averte oculos, ne videant vani-

vanitatem; in via tua vivifica me. Pro Auditu: JESU deus Angelicum, in aure dulce canticum, in ore mel mirificum, in corde nectar calicum. Nil canitur suavius, auditur nil jucundius, nil cogitatur dulcius, quàm JESUS Dei Filius, Domine, quo ibimus? Verba vitæ æternæ habes. Sonet vox tua, mi JESU, in auribus meis, vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Pro Gustu. Tua JESU dilectio, grata mentis refectio, replens sine fastidio, dans famem desiderio; Qui te gustant, esuriunt, qui bibunt, adhuc sitiunt, desiderare nesciunt, nisi JESUM, quem diligunt; Cibus meus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus. Pro Odoratu. Trahe me post te; curemus in odorem unguentorum tuorum. Pro Tactu: Quocunque loco fueris, mecum JESUM desidero, quàm lætus, cum invenero, quàm felix cum tenuero. Tunc competens, tunc oscula, quæ videntur mellis pocula, sed in his parva morula, JESU fruatur sæcula.

Pro I. Die.

MEDITATIO III.

DE MORTE RELIGIOSI VEL
SACERDOTIS.

Punctum I.

Considera I. Quid sit mors quoad suam substantiam; mirum separatio animæ à corpore, Amici ab Amicis, Possessoris ab omnibus rebus possessis. Item quod sit iter in æternitatem, transitus in regionem incognitam, ingressus in alteram vitam.

Considera II. Circumstantias hujus itineris, quando scilicet suscipiendum sit; quàm periculosum sit ob Latronum infernalium infestas insidias, quem in eo comitem habiturus sis, neminem scilicet, nisi SS. Patronos, & bona opera; quantum proinde momenti in illius felici successu sit positum, cum ab eo tota dependeat æternitas, sive inter summa gaudia, sive inter summa tormenta transigenda.

Considera III. Si homines hujus Mundi ad itinera suæ immortalitatis longè momenti tam studiosè se præparant, & tam mature sibi de omnibus ad talia itinera necessariis prospiciunt, quomodo